

Standpunkt de ville indtage; men desuagtet dvælede den ærede Ordfører temmelig udførligt derved. Han gik navnlig ud fra, at Stamstutteriet saa godt som ingen Nytte gjorde med Hensyn til Høstavlens Fremme her i Landet. Det er nu den modsatte Anskuelse, jeg har, og sølgelig er mit Standpunkt ogsaa det modsatte. Den ærede Ordfører udtalte ogsaa som sin Formening, at, hvad der væsentlig havde bidraget til det ringe Resultat, var den Verlen, der havde fundet Sted i Stamstutteriets Udvikling eller Bestyrelse, og deri er jeg fuldkommen enig med den ærede Ordfører; men den hidrører formeentlig fra, at Stamstutteriet ligger under de verlende Indenrigsministre. Derjom jeg altsaa ikke havde modtaget den Underretning, at den fratraadte Indenrigsminister vil vedblive at lede Stamstutteriet i den af ham paabegyndte Retning, kunde jeg meget godt have sluttet mig til Fleertallet; men efterat jeg har modtaget en saadan Underretning, mener jeg, at Tiden ikke er kommen til at stryge de 10,000 Rb., men at man bør lade Stamstutteriet udvikle sig endnu i nogle Aar i den paabegyndte Retning. Dette er Grunden til, at jeg ikke iaar kan være med til at nægte de 10,000 Rb. — Hvad angaaer Uendingsforslaget under Nr. 18, der gaaer ud paa at nedsætte Tilskudet til Kvitbeplantningen med 2,000 Rb., har jeg den sikre Forventning, at de ærede Herrer have gjort sig bekendte med Overklitinspectorens Skrivelse, som er tilstillet Udvalget efter dets Dnsse, og jeg har derfor det Haab, at jeg og mine Medforslagsstillere ikke ville komme til at staa ene i den Betragtning, at man ved at gennemlæse Beretningen vil finde, at Kvitplantningerne saa godt som slet intet gunstigt Resultat have tilveiebragt. Den første Tanke, man herved kommer til, maatte i Grunden være den at foreslaae, at alle 8,000 Rb. skulle stryges; saa ringe et Resultat forekommer det mig, at man seer, naar man læser Beretningen. Da jeg imidlertid veed, ikke alene hvor vanskeligt, men, jeg kan gjerne sige, næsten umuligt det er ved Finantslovens Behandling for et Mindretal at sætte sin Mening igjennem, have mine Medforslagsstillere og jeg indskrænket os til at

foreslaae Nægtelsen af 2,000 Rb. Man vil ved at læse Beretningen finde, at det navnlig er i Arealerne i Bording og Dvorup, at Beplantningen er saagodtsom mislykket, og at, uagtet Plantningerne efter Klitinspectorens Erklæring ere foretagne med stor Omhyggelighed, er Resultatet nu, at Jordbunden findes i en aldeles opreven Tilstand, saa at hele det foretagne Arbejde ikke har ført til det Mindste. Nu foreslaaer Klitinspectoren, at et Areal af 40 Edr. Land, som gaaer fra Eyd til Nord, og hvor Halvdelen af den forholdsviis smalle Bredde er stærkt hældende imod Vest, skal belægges med Lyng, for at man derefter kan forsøge nye Plantninger. Denne Belægning calculeres til 50 Rb. pr. Ed. Land. Man vil altsaa see, at ved at gaae ind paa vort Forslag om Nægtelse af 2,000 Rb. standser man i ingen Henseende den paatænkte Beplantning uden for det nævnte Areal's Vedkommende, og efterat det ved de hidtidige Forsøg har viist sig saa aldeles umuligt der at bringe det mindste Resultat tilstede, synes det mig, at man ikke bør, blot fordi man nu troer, at Lyngen kan udrette Noget, som er bedre, bevilge den Sum, som er foreslaaet dertil, nemlig som anført 2,000 Rb. Vil man endnu foretage et mindre Forsøg der, hvilket jeg heller ikke anseer for rigtigt, saa kan man af den øvrige Sum, de 6,000 Rb., spare Noget ved at indskrænke de andre Beplantninger og da gjøre et nyt Forsøg, førend man belægger hele det Terrain, her er Tale om, med Lyng, hvilket efter min Mening vil bringe det samme Resultat, som da man beplantede det med Galm. Naar man vil læse hele Beretningen og, om jeg saa maa sige, læse mellem Rindene, vil det sees, at Overklitinspectoren ikke har nogen overordentlig stor Tillid til Sagen, og han synes mig dog at være den, der nærmest skulde udtale sig noget mere bestemt om Hensigtsmæssigheden af Foranstaltningen, naar han iøvrigt var paa det Rene dermed. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 19 om Fiskeriet i Almindelighed vil jeg strax forvare mig imod, at jeg ikke skulde vurdere Fiskeriets store Betydning for vort Land i ligesaa høi Grad som andre Medlemmer; men naar jeg desuagtet har stillet